

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA nr. 418
din 13.07.2022

Dosarul nr. 835/2021
Petiție nr.7964/21.10.2021
Petent:
Reclamați:

și alții

Obiect: posibilă discriminare săvârșită prin pronunțarea unor hotărâri judecătorești pe care petentul le consideră discriminatorii

I. Numele, domiciliul și sediul părților

Numele și domiciliul petentului

1.

Numele și domiciliul reclamaților

- 2.– judecător în cadrul Judecătoriei Tulcea
- 3.– procurer din cadrul parchetului de pe lângă Jud. Tulcea
- 4.– judecător magistrate în cadrul Jud. Iași
- 5.– procuror în cadrul parchetului de pe lângă Tribunalul Neamț și alții

II. Citarea părților

6. În temeiul art. 28 și art 29 din Ordinul nr.144/11.04.2008, CNCD a adus la cunoștința părților ridicarea, din oficiu, a excepției de vădită necompetență a CNCD, deoarece aspectele sesizate nu intră în atribuțiile Consiliului, ci sunt de competența Judecătorului delegat de supraveghere pentru executarea pedepselor privative de libertate, respectiv de competența Consiliului Superior al Magistraturii.

III. Susținerile părților

Susținerile petentului

7. Petentul reclamă o posibilă faptă de discriminare săvârșită prin pronunțarea unor hotărâri judecătorești pe care petentul le consideră discriminatorii și refuzul contopirii unor pedepse, criteriul invocat fiind cel etnic.

Sușinerile reclamațiilor

8. Prin adresa nr. 3353/12.05.2022, Penitenciarul Vaslui comunică faptul că petentul a fost pus în libertate.

IV. Cadrul legal aplicabil

9.- Constituția României – art. 32

- **O.G 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**
- **Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate**
- **Regulamentul de aplicare a Legii nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate**

Jurisprudență

- **Decizia ÎCCJ nr. 14 din 2017**
- **Decizia ÎCCJ nr. 2670 din 2021**

V. Motive de fapt și de drept

10. În analiza faptelor prezentate, Colegiul director al CNCD reține că petentul reclamă o posibilă faptă de discriminare săvârșită prin pronunțarea unor hotărâri judecătorești pe care petentul le consideră discriminatorii și refuzul contopirii unor pedepse, criteriul invocat fiind cel etnic..

11. Luând act de plângere, astfel cum este formulată, precum și de susținerile părților, Colegiul urmează a analiza excepția necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, excepție invocată din oficiu .

Potrivit dispozițiilor O.G. nr. 137/2000 republicată, jurisdicția exercitată de Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării este o „jurisdicție administrativă” ce presupune o procedură specială, administrativ-jurisdicțională, ce se bazează pe principiul independenței organului care emite actul față de părțile de litigiu, cu asigurarea principiului contradictorialității și al dreptului la apărare. Actul de soluționare a unui conflict corelativ dispozițiilor O.G. nr. 137/2000, republicată, este emis de o autoritate administrativă investită, prin lege organică, cu atribuții de jurisdicție administrativă specială (C.N.C.D.) iar actul per se, este susceptibil de a fi atacat în contenciosul administrativ general, sub cenzura instanțelor judecătorești. Aceste aspecte sunt statuate de prevederile art. 16 (independența organului care emite actul), art. 20 (procedura specială), art. 20 alin.6 (principiul contradictorialității și al dreptului la apărare), art. 20 alin.7 (obligativitatea motivării actului), art. 20 alin.9 (procedura de atac în fața instanței de contencios administrativ) din O.G. nr. 137/2000, cu modificările și completările ulterioare, republicată în temeiul Legii nr. 324/2006 (lege organică) pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 137/2000. De altfel, caracterul administrativ jurisdicțional al actelor adoptate de Colegiul CNCD a fost statuat în nenumărate rânduri de instanțele de contencios administrativ (între altele decizia civilă nr. 1960 din 15.05.2008 a Înaltei Curți de Casație și Justiție).

12. Potrivit art.56 alin.2, 9, 10 și 11 din Legea nr.253/2013:

„(2) Împotriva măsurilor privitoare la exercitarea drepturilor prevăzute de prezenta lege, luate de către administrația penitenciarului, persoanele condamnate pot face plângere

la judecătorul de supraveghere a privării de libertate, în termen de 10 zile de la data când au luat cunoștință de măsura luată.

(9) Împotriva încheierii judecătorului de supraveghere a privării de libertate, persoana condamnată și administrația penitenciarului pot formula contestație la judecătoria în a cărei circumscripție se află penitenciarul, în termen de 5 zile de la comunicarea încheierii.

(10) Contestațiile se depun la judecătorul de supraveghere a privării de libertate care a pronunțat încheierea.

(11) Contestațiile se înaintează judecătoriei, împreună cu dosarul cauzei, în termen de două zile de la primirea acestora.,,

13. La nivelul Înaltei Curți de Casație și Justiție s-a tranșat de o manieră definitivă competența care revine judecătorului de supraveghere în ceea ce privește preținsele încălcări ale drepturilor legiferate în favoarea deținuților în cuprinsul Legii nr. 254/2013. Prin Decizia ÎCCJ nr. 14 din 2017 publicată în Monitorul Oficial nr. 908 din 20 noiembrie 2017 s-a stabilit "Admite recursul în interesul legii formulat de Colegiul de conducere al Curții de Apel București și stabilește că: în interpretarea dispozițiilor art. 56 din Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, cu modificările și completările ulterioare, judecătorul de supraveghere a privării de libertate din cadrul penitenciarului a cărui administrație a dispus măsuri pretins a fi îngădit exercitarea drepturilor persoanei condamnate este competent să soluționeze pe fond plângerea formulată, chiar dacă ulterior aceasta a fost transferată definitiv sau temporar."

14. Există deja o practică consonantă în sensul amintit anterior prin care instanțele la nivel național au transmis spre soluționare judecătorului de supraveghere din penitenciare plângerile persoanelor private de libertate care priveau preținse încălcări ale drepturilor pe perioada custodierii în penitenciar (în special pe zona transferului). Prin Decizia nr. 2670 a Înaltei Curți de Casație și Justiție pronunțată în Dosarul 799/1/2021*, în urma investirii în vederea pronunțării unui regulator de competență, pe fondul conflictului identificat între o curte de apel și judecătorul de supraveghere dintr-o unitate penitenciară, s-a decis că obligația soluționării cererii revine judecătorului de supraveghere, dat fiind că obiectul cauzei privea preținse încălcări ale drepturilor persoanelor private de libertate, pe perioada executării unei pedepse.

15. De asemenea, potrivit legii nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii – art.30 alin.6, ,, (6) Consiliul Superior al Magistraturii asigură respectarea legii și a criteriilor de competență și etică profesională în desfășurarea carierei profesionale a judecătorilor și procurorilor.,,

16. Astfel, raportându-ne la obiectul plângerii și la dispozițiile legale incidente, Colegiul Director constată că plângerea nu este de competența Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, conform atribuțiilor stabilite de O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare. Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu este competent în cauza, atribuția de soluționare a plângerilor deținuților cu privire la condițiile de detenție/tratamentul aplicat în penitenciar aparținând judecătorului de supraveghere.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu unanimitatea membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Se admite excepția lipsei competenței materiale a Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, aspectele sesizate fiind de competența Judecătorului delegat de supraveghere pentru executarea pedepselor privative de libertate, respectiv de competența Consiliului Superior al Magistraturii.
2. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților

VII. Modalitatea de plată a amenzii:

Nu este cazul.

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termenul legal de 15 zile potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ la instanța de contencios administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședința de deliberări desfășurată în data de 13.07.2022 au fost:

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

BABUȘ RADU – Membru

BĂNICĂ CERASELA CLAUDIA - Membru

DIACONU ADRIAN – Membru

GRAMA HORIA - Membru

JURA CRISTIAN – Membru

MOȚA MARIA – Membru

OLTEANU CĂTĂLINA - Membru

POPA CLAUDIA SORINA – Membru

Data redactării: 26.07.2021

Redactată și motivată: M.M. și M.M

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.

